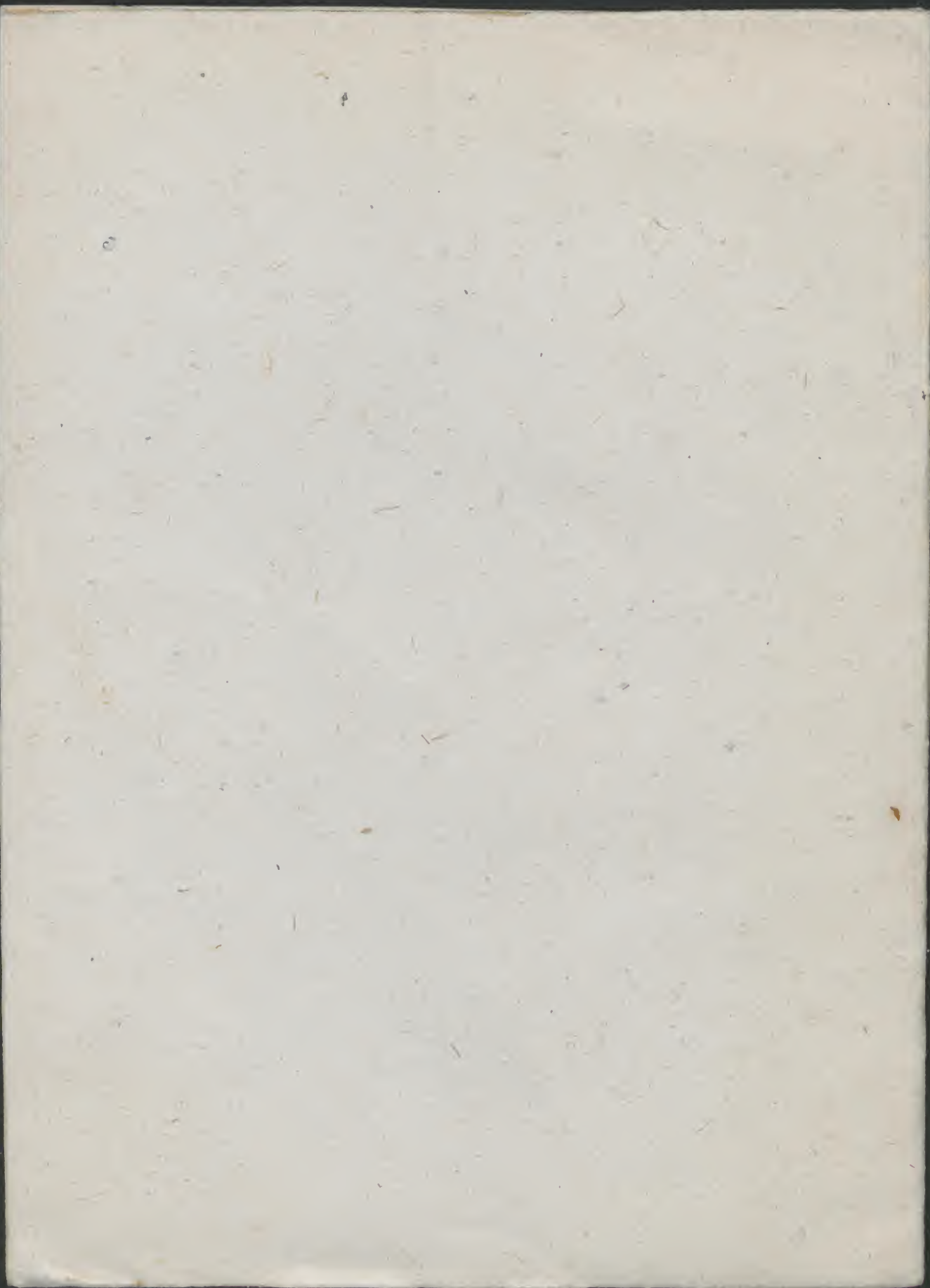
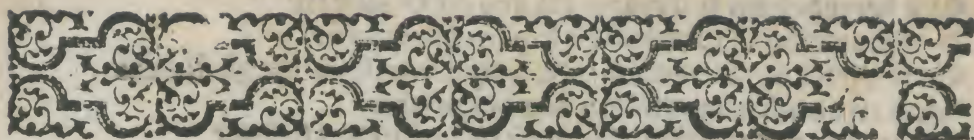

PAMFLET

331

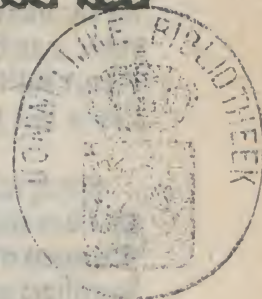

Refereyn

Incarnation

M. D. Lxxix. Den iiij. Februarij.

DVer CraCht des teMpeest, ten dient niet ghesVeghen,
Heeft ons sChlp iVVe daeghen en naChten onder PhLJps Lande
gheLeghen.

VV A wonderlycke fortunne Ick moetet verclaren/
Iffer tusschen Dort en Antwerpen gheschiet/
Alsoo wy met het Merck Schip van Wreche soude var/
Daer menich Coopman ende Soigers in waren/
Tis certeyn een zwaer ende bitter verditet/
Duer tempeest/storm van wynden hoort mijn bediet/
Wt den Costen Nooitoolsten/was deerlick te beclaghen/
Want hulp noch troost ons mocht baten niet/
Want men sach twater int Schip ouervloedich saghen/
Ende dat verbroos terstont/Ick moetet ghewaghen/
God is vertoorent gheveest duer onse sonden/
Reghen/snee/woit is/isijn niet dan plaghen
Gheballast woit ischip/met is/meer dan vierduysent ponden
Zeyl cabelen roer/wordt met is ghebonden/
Ick seude waer loopen wi/onwis van verstand/
Want die Heer sal ons vvel vijnden te vvater of te landt.

Poen'wy onder Philips landt met Schip quamen ghedreven/
Waren wy in anert, soighe ende peryckel groot/
Daer worden wi anchor loos/ende is aldaer ghbeleuen/
De Tulle onslucken/herst ons oock begeuen
Ech was al vervrosen van voer tot achter bloot
Mer Gods crachtighe hant/heeft ons inden noot
Niet verlaeten/wel hem die op hem betrouwen

331

23.

hondert vijftich schepen versmoorden op stellinck doot
Elck bereyde hem te sterven/ Mannen en Vrouwen/
Dus proeft God sijn volck/die sijn int benouwen
Ende heeft ons wonderlick inde haven van Wijauen ghebrocht/
Tooft en danck hem/ten sal v niet berouwen
Want duer vaderlijcke liefde heeft hy ons in Zee besocht
Wilt van hem niet vlieden/wreest en sijt wel bedocht
Warr wilt ghy loopen al sijt ghy sterck en vaillant/
Want die Heer sal ons vvel vijnden te vvater of te lands.

Noch meer ander schepen ten disnt niet vergheten
Die des waters noot/voilt ende wijnt hebben vernomen/
Tonnen met sijn naghele/int water ghelieten
Hondert guldens een vogels/elck macht/wel weten
Sonder ancker/en roer duer twater ghecomen/
Wie sal hem des waters noot/hy/ende voilt beroemen/
Want sulcx niet geschit en is/in langhe iaren/
Denct wat groote schade/ten sijn geen droomen
Welck hem noch cortelick/God berert sal openbaeren/
Soumen alsulck verlies en schade by een vergaren
De Mensch mocht grouwen/dat hy is geboren
Herte/Geest/en moet/soude een peder bezwaren
Hooende den roep / tgheschiep myn vrienden vercoren/
Wp schenen te hebben/goet/Schip/en bloet verlorein/
Dus vliet van God niet/hy heeft ons hier gheplandt/
Want de Heer sal ons vvel vijnden te vvater ofte landt.

Noch een schip van Geda quam oock met goet gheladen/
Ende heeft wel hondert tonnen souts int water versmoort/
De Zee/storm/noch goluen/en ronden versladen
Dort/hy/en snee/toonde soute gheweldighe daden
Waer heeft oft Coopman/van sulck noot weer ghehooft
Het Schippers wijft met drie kinders saten int ganchvoort/
Thien voet ondert water was elschip ghesoncken/
Denct hoe die schaepkens schreyde/ende die moeder voort
Ten waer duer gods hulpe sij waeren verdroncken
Wat Hammerlike gifte/heeft ons die see gheschoncken
Dan man van twijff kynde vande moeder ghescheyden
Och hoe haest ist hier ghedaen/waerop willen wy proacken
Het leuen is hop wilt v alre bereyden
Dreelt v in Gods handen/soect hemellicke weliden
Waer condt ghy vlieden/van storm/wynt/of brant
Want de Heer sal ons vvel vijnden te vvater ofte landt.

Prinche,

Waer willen wy loopen in sweereke waranden
Als wy den Heer soudem willen versaecken
Hy sal ons wel vinden isy in prouincien oft landen/
Dus stelt v alint waer ghy sijt in Gods handen
Wesende sober/ bidt/ wilt neerstich waken/
Want wy worden vervolcht vande hellsche Draken/
Ten zy dat ghy ons helpt O Heer ghebenedijt/
Doo sijn wy beschermt opt Zee/ in Huys en onder daecken/
Want ghy sijt O Vader die ons in benautheit beviijt
Ghy seyndt ons dat v beliest/ isy Oorlooch/ sterft oft dieren sijt/
O godlycke tekenen Heer doet ghy ons blycken/
Dus betrouwt op sijn ghenaden wie dat ghy sijt/
Sijn barmherticheyt staet open voot arm oft rijcken/
Ghyft elck in zinnen roep/ wilt niet aff wyken/
Doo en dorft ghy niet ontloopen Gods stercke Handt/
Want hy sal ons vvel vinden te vvater ofte Landt.

Per Gillis Iorissen tot Vtrecht,

